

Undergivnes Silling lige overfor sine Forsatte har i nogen Maade været med til at ville nedbryde Disciplinen. Jeg kan ikke tro Andet, end at vi her i Danmark maatte kunne komme saa vidt, at vel skulle de lyde, naar de komme ind, og de, der ikke ville det, maa lysre — det kan ikke være Andet — men at i det Hele Hærens Mandstab virkelig maatte blive behandlet human og menneskeligt. Jeg tror, at det er den Maade, hvorpaa vi i Virkeligheden bedst kunne opretholde Disciplinen, og jeg kan ikke se Andet, end at de Herrer søge saa godt som Nogen — naturligvis mod deres Villie — at nedbryde Disciplinen, naar vi faae ret mange Scener af den Slags, som vi her omhandle. Vi se disse unge Lieutenanter — jeg maa sige, det har mange Gange staaret mig i Hjertet, da jeg var Soldat, naar jeg stod paa Exercerpladsen, at se disse gamle veltjente Underofficerer med Dannebrogstegnet paa Brystet, hvoraf Flere havde været med i begge vore Krige, at se disse gamle graahædede Mænd blive overjævnede af disse unge Drengene til Lieutenanter, der kun ere 20 Aar gamle. Jeg siger, det skar mig i Hjertet, og jeg kunde af den Grund aldrig vedbleven at være Soldat, for jeg kunde ikke tage imod, at saadanne unge Knægte, der lige ere krøbne ud af Egget, skulde paa den Maade behandle gamle veltjente Mænd, der havde været med i Kugleregnet baade paa den ene og den anden Slagmark. Det er en af Kræftstaderne i vor Hær, dette svælgende Dyb, der er befæstet mellem Underofficerer og Officerer, mellem gamle veltjente Mænd og saa — bare en Sekondlieutenant. Tro de Herrer, at de derved gavne Hærens Dygtighed og Sammenhold i Kampens Tid? Jeg tror det ikke; jeg tror, at de bidrage til mere at ubvide denne Kluft, jo mere svække de Disciplinen, medens vi for vort personlige Vedkommende, der gjerne vilde have en Hær, som er istand til i Farens Stund at gjøre sin Pligt, paa ingen mulig Maade eller ved nogenomhelst Udtalelse vilde bidrage til at staa Disciplinen. Som sagt, jeg har været meget glad ved at fremdrage dette Forhold for at kunne give et praktisk Vidnesbyrd om, at det er mig den ligegyldigste Sag af Verden, enten det er en Befalingsmand eller en Rekrut, en gammel veltjent Underofficer eller endog en Officer, det gjaelder; men hvad jeg er villig til, til enhver Tid, naar jeg er kommen til Overbevisning om, at der saaledes som her er fket himmelraabende Uret, er, at træde i Stranken for Vedkommende, idet jeg tror, det er vor Pligt særlig at tale de Folks Sag, som ikke paa nogen anden mulig Maade

kunne faae deres Sag frem. Den høitærede Minister vilde ikke udtale sig om dette Andragende, inden han havde hørt, hvad det egentlig var, Udvalget mente med dets Indstilling til Ministeren. Nu har jeg givet en Fremstilling af Sagen, saa klart som det var mig muligt efter det foreliggende Stof, og jeg skal for mit Vedkommende knytte min anbefaling til den ærede Ordførers om at henvise dette Andragende til Ministeren og udtale det Haab, at han vil tage denne Sag under Overveelse. Det skulde selvfølgelig være mig en stor Fornøjelse, naar vi nu høre den høitærede Minister udtale sig om denne min Fremstilling, at blive oplyst om, at der var noget væsentlig Urigtigt i min Fremstilling, jeg har da ialtfald gjort det ubevidst, og det skal være mig kjært at høre, hvad den høitærede Minister har at sige til Forsvar for den Maade, hvorpaa man er traadt op imod forhenværende Stabsjergent Nielsen.

Formanden (Berg): Det ærede Medlem brugte enkelte Ytringer angaaende Sekondlieutenantsklassen, som jeg vilde have ønsket ubrugte. Der er ikke sagt noget Uretfærdigt, men Udtrykkene ere uheldig valgte.

Krigs- og Marineministeren (Ravn): Med Hensyn til affædiget Stabsjergent Nielsen kan jeg begynde med at sige, at jeg i det Hele taget kan slutte mig til, hvad det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust) sagde om hans tidligere Virken. Han har været en i det Hele dygtig Underofficer, vel set af sine Forsatte, endog meget vel set. Det ærede Medlem bemærkede jo ogsaa, at han havde skrevet en Opsats paa Bagsiden af et Hjemfendelsespas, som ved en Feiltagelse var kommet i Kapitain Raabys Hænder. Det ærede Medlem mente, at det var en Skrivelse, som ikke var bestemt til at komme videre. Maa jeg i saa Henseende læse den op. Den lyder meget nær saaledes, som det ærede Medlem sagde, kun det Ord „Præsentation“, som det ærede Medlem sagde Noget om, der vist var munttert, men som jeg ikke kunde høre, findes ikke deri. Skrivelsen lyder saaledes: „Thyranniet er endt. 1ste Artilleriregiments Trainkonstabel-Rekrutskole for iaar er afsluttet. For nogle Aar siden blev der ved Husarregimentet paa Foranledning af Folketingsmand Sems Bust indledet en Undersøgelse angaaende Rekrutternes Behandling paa Søgersborg, der førte til, at flere Befalingsmænd bleve straffede for deres brutale Opførsel; men at Husarerne i sin Tid ere blevne værre behandlede end Trainkonstabel-Rekrutterne ved 1ste Artilleri-